

*Какъ Джимъ Майориванкъ свърши трудното
предприятіе.*

По рожденіето си и по характера си Джимъ Майориванкъ бѣше едно отъ най-благородныхъ чада на славната Америка. Имаше праотцы, нѣщо рѣдко въ Съединенныхъ Штатахъ, и ся гордѣше съ тѣхъ. Не можъ каза че е бѣлъ и най-мѣдрый-тъ и най-искусный-тъ въ Мориландъ, но немаше подобенъ на себе си когато предлежеше да прескочи трапъ или плетъ пѣшъ или на конь. Четеше малко и еще по-малко мысляше, обичаше да пѣе, да ходи на ловъ, да ся бие на дуель, да препуска кобые. Гордъ до жестокость, не му ся свидѣше нито богатството, нито живота му; но сѣщо тѣй не му ся посвиждаше и чуждыя животъ. Най-малкото противорѣчіе го подлудяваше и крамольтъ му ся прекъсвахъ съкога съ сабята. Двадцеть и два дуеля, въ които той рани или уби противницытъ си, направихъ го страшенъ и прочуть. Балтимора най-шумный-тъ отъ градовѣтъ на свѣта и предъ Нью-Йоркъ даже, познаваше го за деспотъ. Едва имаше възраст на двадцеть и три години, а царуваше дѣломъ и безъ никоѣ законенъ титулъ. Волята му ся предпочиташе отъ закона, или подобръ той самъ си бѣше законъ. Този джентлименъ, силенъ като другій Херкулесъ и храбръ като лвъ, двумиліонникъ и ше-